

УДК 81'276.6:7:811.161.2

DOI <https://doi.org/10.32782/apv/2025.4.16>**Наталія ТРЕТЯК**

кандидат філологічних наук, доцент кафедри теорії та методик початкової освіти, Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, вул. Огієнка, 61, м. Кам'янець-Подільський, Хмельницька область, Україна, 32300

ORCID: 0000-0001-7421-7438**Олеся МАРТИНА**

кандидат філологічних наук, доцент кафедри теорії та методик початкової освіти, Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, вул. Огієнка, 61, м. Кам'янець-Подільський, Хмельницька обл., Україна, 32300

ORCID: 0000-0002-2829-5483

Бібліографічний опис статті: Третяк, Н., Мартіна, О. (2025). Професійна термінологія та ділове мовлення у сфері мистецтва. *Acta Paedagogica Volynienses*, 4, 114–120, doi: <https://doi.org/10.32782/apv/2025.4.16>

ПРОФЕСІЙНА ТЕРМІНОЛОГІЯ ТА ДІЛОВЕ МОВЛЕННЯ У СФЕРІ МИСТЕЦТВА

У статті досліджено теоретико-методологічні та практичні засади використання професійної термінології у сфері мистецтва як ключового інструмента фахової комунікації, наукової інтерпретації та освітнього процесу. Здійснено систематизацію основних підходів до дефініювання поняття «термін» у працях сучасних українських дослідників; проаналізовано особливості функціонування термінологічних одиниць у контексті мистецької комунікації. Наголошено, що професійна термінологія мистецької галузі виконує номінативну, когнітивну, дидактичну та комунікативну функції, забезпечуючи точність передавання знань і формування єдиного фахового простору.

Висвітлено специфіку ділового мовлення в мистецькій сфері та його роль у становленні професійної компетентності, культурної самосвідомості й ефективної міждисциплінарної взаємодії. Проаналізовано сучасний стан української мистецтвознавчої термінології, тенденції її оновлення, процеси запозичення й адаптації іноземних (передусім англійських) термінів, а також окреслено проблеми стандартизації та уніфікації термінів у фахових текстах. Розглянуто приклади використання термінів у художньо-критичному, кураторському та академічному дискурсах, що дозволяє визначити рівень термінологічної упорядкованості сучасного мистецького дискурсу.

Підкреслено значення професійної мови як чинника формування фахової компетентності майбутніх митців, дизайнерів і педагогів мистецьких дисциплін. Обґрунтовано необхідність формування термінологічної культури як складової мовної грамотності сучасного фахівця у сфері культури та мистецтва. Запропоновано напрями вдосконалення термінологічного апарату мистецької галузі шляхом міждисциплінарної взаємодії, оновлення освітніх програм, розроблення науково-методичного забезпечення й активізації професійного діалогу в межах академічної спільноти.

Ключові слова: термінологія, мистецтво, професійна мова, ділове мовлення, фахова комунікація, термін, лексика, терміносистема.

Natalia TRETYAK

Candidate of Philological Sciences, Associate Professor at the Department of Theory and Methods of Primary Education, Kamianets-Podilskyi Ivan Ohienko National University, Ohienko str., 61, Kamianets-Podilskyi, Khmelnytskyi region, Ukraine, 32300

ORCID: 0000-0001-7421-7438

Olesia MARTINA

Candidate of Philological Sciences, Associate Professor at the Department of Theory and Methods of Primary Education, Kamianets-Podilskyi Ivan Ohienko National University, Ohienko str., 61, Kamianets-Podilskyi, Khmelnytskyi region, Ukraine, 32300

ORCID: 0000-0002-2829-5483

To cite this article: Tretyak, N., Martina, O. (2025). Profesiina terminolohiia ta dilove movlennia u sferi mystetstva [Professional terminology and business communication in the field of art]. *Acta Paedagogica Volynienses*, 4, 114–120, doi: <https://doi.org/10.32782/apv/2025.4.16>

PROFESSIONAL TERMINOLOGY AND BUSINESS COMMUNICATION IN THE FIELD OF ART

The article examines the theoretical, methodological, and practical foundations of using professional terminology in the field of art as a key instrument of professional communication, scholarly interpretation, and educational practice. The paper systematizes the main approaches to defining the concept of “term” in the works of contemporary Ukrainian researchers; and analyzes the specific features of the functioning of terminological units in the context of artistic communication. It is emphasized that professional terminology in the artistic sphere performs nominative, cognitive, didactic, and communicative functions, ensuring the accuracy of knowledge transfer and the formation of a unified professional discourse.

The article highlights the specificity of business communication in the art field and its role in the development of professional competence, cultural awareness, and effective interdisciplinary interaction. The current state of Ukrainian art terminology is analyzed, with attention to trends of its modernization, borrowing, and adaptation of foreign (primarily English) terms, as well as the challenges of standardization and unification of terms in professional texts. Examples of term usage in art-critical, curatorial, and academic discourses are considered, which make it possible to assess the level of terminological consistency within contemporary art discourse.

The study emphasizes the importance of professional language as a factor in shaping the professional competence of future artists, designers, and educators of art disciplines. The necessity of developing terminological culture as an integral component of linguistic literacy of a modern specialist in culture and art is substantiated. The paper proposes directions for improving the terminological framework of the artistic field through interdisciplinary cooperation, modernization of educational programs, the development of scientific and methodological support, and the intensification of professional dialogue within the academic community.

Key words: terminology, art, professional language, business communication, expert communication, term, vocabulary, terminological system.

Постановка наукової проблеми та її значення. У сучасному суспільстві, де сфера мистецтва дедалі більше інтегрується в економічні, соціокультурні та освітні процеси, професійна комунікація в цій галузі набуває особливої ваги. Ділове мовлення та спеціалізована термінологія є невід’ємною складовою ефективної взаємодії між учасниками мистецького середовища – художниками, кураторами, мистецтвознавцями, менеджерами культурних проєктів, колекціонерами та інституціями. Саме мова формує професійну ідентичність, регламентує ділові відносини та відображає специфіку художньої діяльності.

Попри багатство і розмаїття мистецької лексики, її систематизація, осмислення та правильне використання залишаються актуальними завданнями, особливо в умовах глобалізації та міжкультурного діалогу. Розуміння ділових комунікативних норм і оперування термінами не лише сприяє точності висловлювань, а й зміцнює авторитет фахівця в професійному середовищі.

Мета статті. Метою цієї статті є дослідження та систематизація професійної термінології й особливостей ділового мовлення, характерних для сфери мистецтва. У статті розглядаються основні поняття, мовні засоби

та комунікативні стратегії, що використовуються в професійному середовищі митців, мистецтвознавців, галеристів, кураторів, арт-менеджерів та інших фахівців, діяльність яких пов'язана з мистецькою практикою. Особливу увагу приділено ролі точності, стилістичної доречності та етичності мовлення у фаховій взаємодії, а також впливу мовного оформлення на ефективність комунікації в арт-сфері.

Виклад основного матеріалу. Дослідження професійної термінології та ділового мовлення в мистецтві в Україні ведуться міждисциплінарно: арт-історики працюють зі специфічними термінами і жанрами; лінгвісти/термінологи – зі структурою й нормами термінології в різних сферах; філологи/педагоги – із процесами формування комунікативної компетентності та бізнесової культури мовлення.

В'ячеслав Карабан трактує термін як «мовний знак, що репрезентує поняття спеціальної, професійної галузі науки або техніки» (Карабан, 2018, с. 54).

Іван Квитко формулює дефініцію: «термін – це слово чи словесний комплекс, що співвідноситься з поняттям певної організованої галузі пізнання (науки, техніки), вступає в системні відносини з іншими словами... і утворює разом із ними замкнену систему, що характеризується високою інформативністю, однозначністю, точністю та експресивною нейтральністю» (Квитко, 2012, с. 21).

Світлана Мірошник у праці «Термінологія наукового і мистецького мовлення: виклики та перспективи» зазначає, що знання фахової мови означає володіння спеціальною термінологією й мовною компетенцією для доречного й правильного застосування її на практиці (Мірошник, 2009, с. 32).

Максим Вакуленко у своєму дослідженні узагальнює, що термін – це одиниця лексичного рівня (слово або словосполучення), яка позначає певне поняття у відповідній галузі людської діяльності, утворює функціонально-тематичний клас галузевої лексики й є органічним елементом термінологічного фонду (Вакуленко, 2019, с. 11).

Людмила Пшенична й Володимир Шевченко визначають термін як мовно-мовленнєву одиницю, що позначає концепт (утямок), має дефініцію, входить до терміносистеми й виконує як номінативну (називну), так і комунікативну функцію (заступає дефініцію у тексті) (Пшенична, Шевченко, 2024, с. 26).

Усі дослідники погоджуються, що термін:

- має чітке, зафіксоване значення;
- входить у певну терміносистему;
- використовується для передачі професійних понять.

У мистецтві прикладом буде вживання терміна «перформанс» – не як загального слова «виступ», а як чітко визначеного виду мистецької акції, яка включає тілесність, глядацьку присутність і тимчасовість. Це відповідає вимогам однозначності й спеціалізації терміна.

У межах концепту «контемпорарі арт» терміни інсталяція, медіарт, саундарт співіснують у межах однієї терміносистеми. Вони пов'язані між собою технологічними і змістовими аспектами. Такий підхід дозволяє вивчати внутрішню логіку термінів у художній системі.

Коли художник пише artist statement або готує грантову заявку, він повинен вживати такі терміни, як арт-резиденція, кураторський супровід, концепція проєкту тощо, дотримуючись фахової точності. Тут термін служить не тільки номінацією, а й маркером професіоналізму та належності до фахового середовища.

Наприклад, в архітектурі та урбаністиці використовуються терміни: ревіталізація, урбан-інтервенція, гентрифікація. Ці поняття виникають у прикладній практиці й поступово входять у термінологічний фонд української культурної сфери. Вони демонструють розширення меж фахової лексики.

У мистецьких текстах терміни дозволяють скорочено передавати складні концепти. Наприклад:

- замість «мистецька подія, що відбувається у визначеному просторі, де глядач взаємодіє з об'єктами» – використовується інсталяція;
- замість «виступ митця, спрямований на публічну демонстрацію концепції» – перформанс. Це забезпечує лінгвістичну економність та високу інформативність у професійному спілкуванні.

Розглянуті визначення українських дослідників дозволяють:

- глибше осмислювати функції термінів у мистецькій мові;
- коректно використовувати професіоналізми у фахових текстах;
- формувати власну термінологічну компетентність, необхідну митцям, критикам, кураторам і арт-менеджерам.

Професійна термінологія та ділове мовлення у сфері мистецтва є важливими складовими фахової комунікації, що забезпечує ефективну взаємодію між учасниками мистецького середовища. Під професійною термінологією розуміється система спеціальних лексичних одиниць, які застосовуються для точного позначення явищ, процесів, технік, жанрів, стилів, матеріалів і понять, що характеризують різні напрями художньої діяльності. Така лексика охоплює всі сфери мистецтва – образотворче, музичне, театральне, кіномистецтво, архітектуру, дизайн тощо. Прикладами є такі терміни, як *інсталяція*, *перформанс*, *експозиція*, *реставрація*, *арт-ринок*, *кураторство*. Ці слова не лише позначають об'єкти або явища, а й відображають динаміку змін у мистецькому дискурсі.

Інсталяція – це форма сучасного мистецтва, в якій художник створює просторову композицію, часто інтерактивну, що поєднує різні матеріали, медіа та об'єкти в єдину концептуальну структуру. Такий твір зазвичай вимагає активного залучення глядача до сприйняття.

Перформанс – мистецька дія, що поєднує елементи театру, живопису, музики та тілесної виразності, у якій художник використовує власне тіло або ж ставить сценічну ситуацію для донесення певної ідеї. Перформанс найчастіше є одноразовим, імпровізаційним та ситуативним видом мистецтва.

Експозиція – це структуроване розміщення творів мистецтва у виставковому просторі з метою їх демонстрації. Термін охоплює як саму виставку, так і процес її організації, враховуючи композиційні, змістові та технічні аспекти.

Реставрація – процес відновлення та збереження творів мистецтва, архітектурних об'єктів або культурних артефактів із метою повернення їм первісного вигляду або зупинення процесів руйнування. Це комплексний фаховий підхід, що вимагає поєднання знань з історії мистецтва, хімії, фізики та матеріалознавства.

Арт-ринок – економічний і соціокультурний простір, у межах якого відбувається купівля, продаж, обмін та оцінка творів мистецтва. Він включає галереї, аукціони, колекціонерів, дилерів, інституції, а також цифрові платформи, які впливають на мистецьку вартість і репутацію автора.

Кураторство – професійна діяльність, пов'язана з розробкою концепцій виставок,

відбором експонатів, організацією мистецьких проєктів і взаємодією з митцями, інституціями та аудиторією. Куратор виконує роль посередника між твором мистецтва та глядачем, формуючи інтелектуальну та візуальну структуру події.

Усі ці терміни є яскравими прикладами того, як мова відображає професійну реальність мистецтва, реагує на його еволюцію та транслює нові смисли, актуальні для сучасного культурного середовища.

Професійна термінологія та ділове мовлення у сфері мистецтва є важливими складовими фахової комунікації, що забезпечує ефективну взаємодію між учасниками мистецького середовища. Під професійною термінологією розуміється система спеціальних лексичних одиниць, які застосовуються для точного позначення явищ, процесів, технік, жанрів, стилів, матеріалів і понять, що характеризують різні напрями художньої діяльності. Така лексика охоплює всі сфери мистецтва – образотворче, музичне, театральне, кіномистецтво, архітектуру, дизайн тощо. Прикладами є такі терміни, як *інсталяція*, *перформанс*, *експозиція*, *реставрація*, *арт-ринок*, *кураторство*. Ці слова не лише позначають об'єкти або явища, а й відображають динаміку змін у мистецькому дискурсі.

Сучасна мистецька термінологія активно розвивається під впливом глобалізаційних процесів, міжкультурного обміну та цифрових технологій. Значна частина термінів має іноземне походження (переважно англіцизми), що зумовлює необхідність адаптації й стандартизації лексичних одиниць до української мовної системи. При цьому важливо зберігати точність смислових відтінків і контекстуального вживання, що є особливо актуальним при перекладі каталогів виставок, наукових статей, мистецьких рецензій, а також у межах міжнародного партнерства. Термінологія виконує не лише номінативну функцію, а й комунікативну, когнітивну та культуротворчу, оскільки через мову формується професійна картина світу та ідентичність учасників мистецького процесу.

Ділове мовлення у сфері мистецтва має низку особливостей, зумовлених специфікою культурної діяльності. Воно поєднує елементи офіційно-ділового стилю з мистецькою лексикою та стилістичними засобами, що відображають естетичні пріоритети. Комунікативні ситуації

в цій галузі охоплюють як усні, так і письмові форми взаємодії – ділове листування, презентації проєктів, проведення переговорів із партнерами, участь у грантових програмах, укладання угод тощо. У кожному з цих випадків необхідне точне володіння термінами, а також дотримання мовних норм, етикету, структурної логіки повідомлення.

Вивчення професійної термінології та ділового мовлення у мистецтві є важливим як у науковому, так і у практичному контексті. Це дозволяє не лише вдосконалити комунікативні навички митців, менеджерів культури, кураторів, мистецтвознавців, а й підвищити рівень міжінституційної та міжкультурної взаємодії. У контексті євроінтеграції та посилення міжнародної співпраці в галузі культури стає дедалі актуальнішим формування єдиних стандартів професійного мовлення, що сприятиме ефективнішій участі українських фахівців у глобальному мистецькому просторі.

Особливості ділового мовлення в мистецтві зумовлені поєднанням творчого мислення з необхідністю дотримання норм офіційно-ділового стилю. Ділова комунікація в цій сфері охоплює як усну, так і письмову форму: переговори, укладання угод, написання прес-релізів, грантових заявок, каталогів, аналітичних звітів, ведення офіційного листування тощо. Для такого мовлення характерні точність, логічність викладу, термінологічна визначеність, а також дотримання етикету і мовленнєвої коректності. Важливою є здатність поєднувати змістову насиченість із культурою мовлення, враховуючи специфіку мистецького контексту.

Термінологія у сфері мистецтва виконує кілька важливих функцій: номінативну (називну), пізнавальну, комунікативну та систематизувальну. Ділова мова, своєю чергою, сприяє організації фахової діяльності, регулює процеси міжінституційної взаємодії, управління проєктами, а також публічної презентації результатів творчої роботи. Точне володіння термінологічним апаратом є критично важливим у таких документах, як грантові заявки, договори, офіційні звіти, адже мовна некоректність або термінологічна неточність можуть спричинити незрозуміння, правові помилки або втрату довіри серед партнерів.

У контексті глобалізації особливої актуальності набувають питання міжкультурної кому-

нікації. Сьогодні мистецтво активно функціонує у міжнародному просторі, тому знання англійської мови та вміння оперувати іншомовною термінологією є важливою складовою професійної компетентності. У цьому аспекті актуальним є уникнення дослівного перекладу або калькування термінів, що може призводити до зміни змісту. Наприклад, поняття *residency* у художньому контексті означає не лише «резиденцію» в буквальному сенсі, а тимчасове перебування митця в творчому осередку з метою реалізації проєкту. Аналогічно термін *statement* має вузькоспеціалізоване значення – художнє бачення автора, коротко викладене у текстовій формі. Отже, міжкультурна компетентність передбачає не лише володіння термінологією, а й розуміння культурних і мовних відмінностей у фаховому дискурсі.

Формування мовної культури митця значною мірою залежить від системи мистецької освіти. У навчальних закладах важливо приділяти належну увагу розвитку фахового мовлення, ознайомленню студентів із професійною термінологією, нормами ділового спілкування, основами укладання офіційних документів. Така підготовка сприяє формуванню не лише професійної компетентності, а й комунікативної гнучкості, що необхідна в умовах сучасного ринку культури та креативних індустрій.

Таким чином, професійна термінологія та ділове мовлення у сфері мистецтва є не лише засобами обміну інформацією, а й важливими елементами професійної діяльності, що забезпечують ефективну комунікацію, культурну репрезентацію та міжсекторну співпрацю. Володіння цими інструментами є запорукою успішності фахівця в сучасному мистецькому просторі.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Професійна термінологія у сфері мистецтва є важливою складовою фахового мовлення, оскільки вона забезпечує точність, однозначність і ефективність комунікації між митцями, теоретиками мистецтва, менеджерами культурної сфери та іншими учасниками мистецького процесу. Ділове мовлення у цій галузі охоплює широкий спектр документів та усних форм спілкування – від виступів і презентацій до договорів, заявок, рецензій та звітів. Воно ґрунтується на поєднанні офіційно-ділового стилю з фаховою термінологією, що

потребує від комунікатора високого рівня мовної компетентності. Сучасна мистецька термінологія перебуває в стані постійного розвитку, збагачується іноземними запозиченнями, новотворами та варіативними формами, що, у свою чергу, вимагає її уніфікації та систематизації для забезпечення єдиного професійного простору. Практика показує, що ефективне використання ділового мовлення у сфері мистецтва можливе лише за умов свідомого опанування не лише терміносистемою, а й стилістичними особливостями мовлення залежно від ситуації спілкування, цільової аудиторії та конкретного жанру.

З огляду на викладене, доцільно запропонувати кілька практичних кроків для удосконалення фахової комунікації у мистецькому

середовищі. Насамперед варто розробити навчальні програми з професійного мовлення для студентів мистецьких спеціальностей, які включатимуть вивчення термінології та засвоєння норм ділового стилю. Доцільним є створення електронних термінологічних словників для різних галузей мистецтва з прикладами вживання та багатомовною підтримкою. Також рекомендується впроваджувати міждисциплінарні тренінги для представників культурної сфери, які поєднуюватимуть мовну, правову й управлінську підготовку. Крім того, варто заохочувати наукові дослідження в галузі професійної термінології та здійснювати регулярний моніторинг змін у діловому мовленні у зв'язку з глобалізаційними та цифровими трансформаціями у сфері мистецтва.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Вакулєнко М. О. Професійна термінологія в гуманітарному дискурсі: теоретичні та прикладні аспекти. Термінологічний вісник. Вип. 9. Київ : Інститут української мови НАН України, 2019. С. 45–57.
2. Гаврилук С. В. Особливості використання термінів у мистецьких текстах: сучасний підхід. Мистецька освіта: традиції та інновації: матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. (Київ, 14 квітня 2021 р.). [ред. кол.: О. І. Петренко та ін.]. Київ : НАОМА, 2021. С. 112–115.
3. Карабан В. І. Узусні перекладацькі трансформації / В. І. Карабан, А. В. Карабан // Стиль і переклад. 2018. Вип. 1. С. 186–204. http://nbuv.gov.ua/UJRN/stt_2018_1_17.
4. Квитко І. С. Термін як основна одиниця термінологічної системи / Теоретичні питання культури, освіти і виховання. 2012. Вип. 45. С. 21–24. https://nmetau.edu.ua/file/tpkov_2012_45_24.pdf
5. Кочан І. М. Становлення української мистецтвознавчої термінології: історичний та сучасний вимір. Актуальні проблеми філології та перекладознавства. Вип. 17. Хмельницький : ХНУ, 2022. С. 135–140.
6. Мірошник С. О. Термінологія наукового й ділового мовлення. \ Гуманітарна освіта в технічних вищих навчальних закладах: зб. наук. Праць. Київ : Університет «Україна», 2009. Вип. 19. С. 146–152.
7. Пшенична Л. М. Термінологічна культура фахівця: виклики сучасної лінгвістики. Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія: Філологія. Вип. 22. Острого : Видавництво НаУОА, 2023. С. 85–90.
8. Шевченко В. П. Професійне мовлення в культурологічній сфері: понятійно-термінологічна складова. Культура і сучасність. № 2(59). Київ : КНУКіМ, 2024. С. 17–23.
9. Концептуальні засади сучасної української термінології: колективна монографія / за ред. В. І. Шевченка, Н. О. Шишкіної. Київ : ІУМ НАН України, 2020. 256 с.
10. Мірошник С. О. Термінологія наукового і мистецького мовлення: виклики та перспективи. Мова і культура. Вип. 28, т. II. Київ : Київський університет, 2019. С. 73–79.

REFERENCES:

1. Vakulenko, M. O. (2019) Profesiina terminolohiia v humanitarnomu dyskursi: teoretychni ta prykladni aspekty [Professional Terminology in Humanitarian Discourse: Theoretical and Applied Aspects]. *Terminolohichnyi visnyk*, vyp. 9. Kyiv: Instytut ukrainskoi movy NAN Ukrainy, pp. 45–57 [in Ukrainian].
2. Havryliuk, S. V. (2021) *Osoblyvosti vykorystannia terminiv u mystetskykh tekstakh: suchasnyi pidkhid* [Features of Using Terms in Art Texts: A Modern Approach]. *Mystetska osvita: tradytsii ta innovatsii: materialy Vseukr. nauk.-prakt. konf.* (Kyiv, 14 kvitnia 2021 r.) [ed. O. I. Petrenko et al.]. Kyiv: NAOMA, pp. 112–115 [in Ukrainian].
3. Karaban, V. I., & Karaban, A. V. (2018) *Uzusni perekladatski transformatsii* [Usual Translational Transformations]. *Styl i pereklad, vyp. 1*, pp. 186–204. http://nbuv.gov.ua/UJRN/stt_2018_1_17 [in Ukrainian].
4. Kvitko, I. S. (2012) *Termin yak osnovna odyynitsia terminolohichnoi systemy* [Term as the Basic Unit of the Terminological System]. *Teoretychni pytannia kultury, osvity i vykhovannia*, vyp. 45, pp. 21–24. https://nmetau.edu.ua/file/tpkov_2012_45_24.pdf [in Ukrainian].

5. Kochan, I. M. (2022) Stanovlennia ukrainskoi mystetstvoznavchoi terminolohii: istorichniy ta suchasnyi vymir [Formation of Ukrainian Art Studies Terminology: Historical and Modern Dimension]. *Aktualni problemy filolohii ta perekladoznavstva*, vyp. 17. Khmelnytskyi: KNU, pp. 135–140 [in Ukrainian].
6. Miroshnyk, S. O. (2009) Terminolohiia naukovoho i dilovoho movlennia [Terminology of Scientific and Business Speech]. *Humanitarna osvita v tekhnichnykh vyshchyykh navchalnykh zakladakh: zb. nauk. prats. Kyiv: Universytet "Ukraina"*, vyp. 19, pp. 146–152 [in Ukrainian].
7. Pshenychna, L. M. (2023) Terminolohichna kultura fakhivtsia: vyklyky suchasnoi linhvistyky [Terminological Culture of a Specialist: Challenges of Modern Linguistics]. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu "Ostrogska akademiia". Seriya: Filolohiia*, vyp. 22. Ostroh: Vydavnytstvo NaUOA, pp. 85–90 [in Ukrainian].
8. Shevchenko, V. P. (2024) Profesiine movlennia v kulturolohichnii sferi: poniatiino-terminolohichna skladova [Professional Speech in the Cultural Sphere: Conceptual and Terminological Component]. *Kultura i suchasnist*, № 2(59), pp. 17–23 [in Ukrainian].
9. Shevchenko, V. I., & Shyshkina, N. O. (Eds.) (2020) *Kontseptualni zasady suchasnoi ukrainskoi terminolohii: kol. monohrafiia* [Conceptual Foundations of Modern Ukrainian Terminology: Collective Monograph]. Kyiv: IUM NAN Ukrainy, 256 p. [in Ukrainian].
10. Miroshnyk, S. O. (2019) Terminolohiia naukovoho i mystetskoho movlennia: vyklyky ta perspektyvy [Terminology of Scientific and Artistic Speech: Challenges and Prospects]. *Mova i kultura*, vyp. 28, t. II, pp. 73–79 [in Ukrainian].

Дата першого надходження рукопису до видання: 24.08.2025
Дата прийнятого до друку рукопису після рецензування: 17.09.2025
Дата публікації: 03.11.2025